

LA VOLTA DE SALVI

Trobem a la premsa de l'any 1857 que la Processó del Sant Enterrament se celebrava el Dijous Sant a la tarda, cap a dos quarts de set, i conclouïa al voltant de les onze; així la gent podia traslladar-se el Divendres Sant a Reus i presenciar allí la seva Processó del Sant Enterrament.

L'itinerari era més breu que l'actual. Idèntic en els seus trams inicial i final, sortia de l'església de Natzaret, plaça del Rei, carrer de Portella, Granada, Sant Antoni, Descalços, Sant Llorenç, Sant Pau, Pla de Palau, Guitarra, Carme, Escrivanies Velles, Pla de la Seu, Nou del Patriarca, Merceria, Major, Cavallers, Pallol, baixada del Roser, Rambla Vella, Portalet, Cós del Bou, baixada Peixateria, i tornada a l'església de Natzaret, segons publicava el Diari Mercantil de 1859.

La volta de Salvi travessava els carrers a l'altura del carrer del Claustre, llavors de les Carnisseries, i del d'Escrivanies Velles. Aquesta volta era un arc que podríem anomenar doble, perquè tancava el pas pels dos carrers citats.

Aquest punt, no obstant això, era summament difícil i compromès perquè el carrer de les Escrivanies Velles estava travessat a l'altura del carrer del Claustre per un arc baix, sobre el qual se sustentava part de la casa d'un escrivà anomenat Tomàs Maria Fabregas.

En arribar la processó a aquest punt, començaven les dificultats i els problemes ja que des d'allí s'estenia un sostre que en la seva màxima longitud, cap al carrer del Vidre, feia nou metres i mig. La sortida cap al Pla de la Seu s'efectuava per sota d'un arc de tres metres d'alçada màxima i set d'amplària. En el centre feia quatre metres, i tres i mig en el corresponent al carrer del Vidre.

Els penons s'havien de baixar, treure les imatges i desmuntar els passos per poder salvar l'escassetesa d'espai. La processó es truncava, el seu curs s'interrompia, i el desconcert i el desordre s'ensenyorien d'ella.

Hi havia algun pas que s'havia de desarmar totalment i després tornar a muntar a l'altre costat de l'arc. D'entre ells, no obstant això, cap no era tan difícil de fer-lo passar com el Sant Enterrament dels Marejants. Els pescadors tractaven tots els anys de passar-lo sencer per sota de la volta de Salvi per tots els mitjans possibles. L'arriaven curosament, sostenint-lo a força de braços gairebé arran de terra, l'inclinaven a un costat i un altre..., tot inútil. El misteri no passava. Tallaven la processó, rebien un avís i un altre perquè si us plau la recompongessin al més aviat possible. La seva paciència era posada a prova, i finalment es convencien de la inutilitat del seu intent i que els era impossible lliurar-se de desmuntar el pas com cada any. I procedien per fi a això, entre imprecacions i paraulotes que eren un greu atemptat contra la santedat de la cerimònia i la solemnitat del moment.

El pitjor era que els espectadors s'associaven a la indignació, fent objecte de les seves ires l'amo de l'edifici i les autoritats municipals, que no feien enderrocar aquell antiestètic i obstaculitzant arc.

Les autoritats municipals van prendre, per fi, cartes en l'assumpte, i el 7 de gener de 1860 s'iniciaven els tràmits per al seu enderrocament, sent alcalde en Josep Rossell i Comas. No hem trobat informació sobre la data en què es va dur a terme l'obra, però aquí tenim el carrer de les Escrivanies Velles sense l'arc de la discòrdia per demostrar que els treballs es van executar per acontentar els tarragonins de l'època.

Josep QUERALT JOSA

FONTS - Hemeroteca Municipal
- Diari Mercantil de 1859
- Fullet de Setmana Santa 1946